

Нулипорните варовици не показватъ никакво наслагване. Тѣ биватъ често шупливи, и празнините имъ сѫ запълнени съ варовита глина. При всичко че сѫ бѣли, изложени на атмосферниятѣ, тѣ пожълтяватъ ту повече, ту по-малко и нѣматъ навсѣкѫде сѫщата твърдина.

Сиво-пепеливите мергели въ Русково бърдо и по-насеверъ сѫ при покрити съ нулипоренъ и разтрошенъ варовикъ, на мѣста истински конгломератъ, боядисанъ съ ужълтъ или червенкавъ цвѣтъ. Въ массивно състояние той е доволно твърдъ и на повръхността сиво-пепеливъ.

Следването на виндобонските пластове около Плѣвенъ може най-добре да се види въ Русково бърдо, отъ южната страна на което сме снели следния доста пъленъ профилъ. Въ него може да се чете отъ горе на долу:

- а) Червеникъва орна пръстъ 0·90 до 1 м.
- б) Бѣло-пепелива и зеленикава мазна пръстъ, на мѣста охрозна; 1·50 м. до 2 метра дебела.
- в) Лайтански нулипоренъ разпуканъ варовикъ, подобенъ на конгломератъ, състоящъ отъ неправилни малки и голѣми сцементирани ядки: последните намѣста се ронятъ въ видъ на неправилни глави. Дебелината на този варовикъ е разна отъ 5 до 10 и по-вече метра.
- г) Следва доста дебель пластъ отъ баденски мергелъ (*Teigel*) съ голѣмо изобилие на фосили; дебелината му е отъ 30 — 70 м.
- д) Коралеиъ рифъ, съставенъ отъ твърдъ варовикъ, изпъленъ съ корали, нулипори и литотамнии. Рифовата банка, която се открива къмъ изворчето, има 10 до 20 м. дебелина.
- е) Мергелъ само 1 до 2 м. дебелина, безъ фосили.
- ж) Бѣлъ пѣсъкъ, чиято повръхность е охрозна, а въ долните пластове глиненъ и нечистъ; има дебелина 10 — 12 м. Въ основата излизатъ.
- з) Синкави бѣли кредни мергели безъ фосили, които отиватъ до нивото на шосето.

2. Село Орѣховица, около течението на Искъра. — Около рѣка Искъръ вториятъ медитерански катъ е доказанъ при с. Орѣховица на северо-западъ отъ Плѣвенъ. При коопането на единъ кладенецъ въ това село подъ сарматските